

İSTİĞNA

İstiğna mesleği, enbiya mesleğidir. Peygamberler, yaptıkları tebliğ görevi karşılığında halktan bir beklenti içine girmemişler, **“Ey kavmim! Ben yaptığım bu tebliğe mukabil sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak âlemlerin Rabbına aittir...”** demişlerdir. (Bkz. Şuara 105-180) Bu ayetlerde, sırasıyla Hz. Nuh, Hz. Hud, Hz. Salih ve Hz. Lut’un, kavimlerine Allah’ın dinini tebliğleri anlatılmaktadır.

Nitekim, halka el açan, maddî veya manevi bir karşılık bekleyen tebliğcilerin hizmeti etkili olmamakta, sözleri halka tesir etmemektedir.

İnsanlardan “teveccüh, alkış, tebrik” gibi şeyler beklemek de istiğna düsturuna aykırıdır.